

[Albrechtsen]

kendelsen af den rapport identificerede en række mulige forbedringer, men vi ved ikke, om Danmark den dag forpligtede sig på disse forbedringer, sådan som man må forstå ministerens udtalelse om, at en vedtagelse af SF/VS-dagsordenen ville føre til et brud med Montebellobeslutningen. Jeg synes, det er nødvendigt, at ministeren præciserer, hvilken af de to muligheder, der ligger i mit spørgsmål, som er den rigtige: om det var det, ministeren har sagt til pressen gennem de seneste dage, eller om det er det, ministeren har sagt i dag. Med andre ord: om Danmark forpligtede sig dengang og derfor nu skal bryde beslutningen, eller om Danmark står frit over for de kortdistancevåbenbeslutninger, der bliver truffet i den kommende tid. Det må vi nødvendigvis vide.

Lasse Budtz (S):

Jeg skal af forskellige grunde ikke trække debatten alt for længe ud, men jeg vil dog gerne sige, at socialdemokratiet ikke deltager i den undren over, at vi har endnu en debat om kernevåbenproblemer i bredeste almindelighed, som nogen har givet udtryk for, eftersom vi mener, at det emne, vi diskuterer nu, er relevant. Det er relevant af den simple grund, at man i nær fremtid skal tage stilling til disse problemer, som er meget alvorlige, på øverste niveau i NATO-organisationen. Derfor er det altså aktuelt at tage stilling til det.

Vi kan da godt se, at det ville være rart, om vi havde færre debatter om kernevåbenproblemerne. Faktisk vil jeg sige, at det er op til regeringen. Hvis regeringen begyndte at bevæge sig i retning af de partier, som danner flertallet i dette ting på dette område, så ville vi automatisk få færre debatter, og så ville det være naturligt, at socialdemokratiet også forhandlede med partier til højre i salen set herfra om f.eks. dagsordensforslag. Det er helt logisk, at socialdemokratiet kun har et ønske om, at der er den størst mulige politiske bredde bag dansk sikkerhedspolitik. Her kunne regeringen gøre en indsats; indtil nu er denne indsats efter vores mening klart forringet.

I øvrigt vil jeg gerne tilslutte mig det synspunkt, som blev fremført, jeg tror fra hr. Thofts side, nemlig at de våben, vi taler om i dag, på ingen måde tjener til at øge sikkerhe-

den hverken politisk eller militært. Det er helt klart og konstateret af i stribevis af eksperter, at disse våben tværtimod gør den sikkerhedspolitiske situation mere usikker. Det samme er tilfældet med neutronbomben; den gør som våbenart simpelt hen sikkerheden illusorisk; den øger usikkerheden både politisk og militært, og jeg er næsten ked af at måtte sige, at det ikke er rigtigt, at der ikke er planer om at udstationere neutronbomben i Europa. Der er i højeste grad planer i det amerikanske udenrigsministerium om at udstationere neutronbomben i Europa. Og når det til dato ikke er sket, skyldes det kun de europæiske landes reaktion mod disse planer, og det synes jeg er en aldeles glimrende situation, vi dér er havnet i.

Socialdemokratiet tror ikke, at disse våben overhovedet kan benyttes. Nogle af dem kan af rent tekniske grunde ikke benyttes, fordi de er forældede, men vi tror heller ikke, de kan benyttes strategisk, og hvis de ikke kan det, hvorfor skal vi så have dem? Hvis de benyttes, er de jo kun indledningen til en utrolig farlig proces, som formentlig vil ende i ragnarok. Derfor er vi imod også disse kortdistanceatomvåben, atomartillerigranater osv.

Må jeg så i øvrigt gøre opmærksom på, at der med Hollands beslutning om at opstille mellemdistanceraketter – lad os nu se, om den bliver ført ud i livet – er meget stærke kræfter i det hollandske parlament for at få fjernet de kortdistanceatomvåben, som findes på hollandsk jord allerede. Der har man altså også en forståelse for, at disse våben er unødvendige.

Endnu en gang vil jeg tillade mig ved en af disse debatter at konstatere, at kristeligt folkepartis ordfører, hr. Kofod-Svendsen viser en fleksibilitet, som er i modstrid med de øvrige regeringspartiers. Han viser en imødekommenhed over for nedrustningens og afspændingens nødvendighed, som vi i meget høj grad sætter pris på i socialdemokratiet, og som vi håber ved andre lejligheder, på andre tidspunkter, at kunne skabe et samarbejde omkring.

Vi takker for den støtte til dagsordenen, der er kommet til udtryk, og som vil manifestere sig i den socialdemokratiske dagsordens vedtagelse i morgen, for afstemningen finder jo ikke sted før. Vi synes, det ville have klædt regeringspartierne også at stemme for,